

Sygn. akt IV KO 106/20

POSTANOWIENIE

Dnia 29 października 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Igor Zgoliński

w sprawie zażalenia R. M. na postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej w O. z dnia 27 marca 2020 r., sygn. PR Ds. (...),
o odmowie wszczęcia śledztwa,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 29 października 2020 r.,
inicjatywy przekazania sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu,
wyrażonej w postanowieniu Sądu Rejonowego w O.
z dnia 18 września 2020 r., sygn. akt II Kp (...),
na podstawie art. 37 k.p.k.

postanowił:

przekazać sprawę innemu sądowi równorzędnemu - Sądowi Rejonowemu w T.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w O. wystąpił z inicjatywą przekazania sprawy w przedmiocie rozpoznania środka odwoławczego na postanowienie o odmowie wszczęcia śledztwa innemu sądowi równorzędnemu z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości. Zdaniem Sądu właściwego przesłanka powyższa zaktualizowała się, bowiem przedmiotowa sprawa dotyczy zawiadomienia o możliwości popełnienia przestępstwa z art. 231 § 1 k.k. przez jednego z sędziów tego Sądu. Biorąc pod uwagę te realia, nie jest pożądane - z uwagi na dbałość o wizerunek wymiaru sprawiedliwości - by środek odwoławczy rozpoznawali sędziowie orzekający w tym samym Sądzie, gdyż mogłoby to w przestrzeni publicznej rodzić spekulacje co do braku warunków do obiektywnego orzekania.

Postulat przedstawiony przez Sąd Rejonowy w O. zasługiwał na uwzględnienie.

W przedstawionych w wystąpieniu okolicznościach dobro wymiaru sprawiedliwości, o którym mowa w art. 37 k.p.k., uzasadnia przekazanie rozpoznania środka odwoławczego innemu sądowi równorzędnemu. Podyktowane jest to wskazanym przez Sąd występujący faktem, że sprawa dotyczyła zawiadomienia o możliwości popełnienia przestępstwa przez jednego z sędziów sądu właściwego miejscowo do rozpoznania zażalenia. Tego rodzaju sytuacji, mogących w sposób realny stwarzać pole do choćby niezasadnych sugestii o braku warunków do obiektywnego orzekania, kierując się dbałością o wizerunek wymiaru sprawiedliwości, należy unikać. Nie da się w świetle powyższego wykluczyć obawy, że decydowanie o zasadności środka odwoławczego przez sędziów Sądu właściwego miejscowo, mogłoby w opinii publicznej rodzić przekonanie, że na treści rozstrzygnięcia zaważyły inne, aniżeli merytoryczne względy. Potrzeba eliminowania takich uwarunkowań wpisuje się w przesłankę przekazania sprawy na podstawie art. 37 k.p.k., dlatego orzeczono jak w dyspozytywnej części postanowienia.